

Wandelroute Watervalderbeek

Bijzonderheden

Lengte: 6,7 km

Duur van de wandeling: ± 2 uur

De route is niet geschikt voor wandelwagens.

Start van de route

Loop vanaf het NS-station Meerssen naar de spoorwegovergang via de Stationstraat.

Volg de Stationstraat tot aan de 1e Geultak.

Zichtbaar is de monding van de Watervalderbeek in de Geul. Loop je een klein stukje de Molenveldweg in, dan zie je goed het verschil tussen gemetselde kademuren en muren van stapelstenen. Tussen stapelmuren is veel meer ruimte voor allerlei planten en dieren. Als kademuuren nodig zijn gebruikt het waterschap daarom altijd stapelstenen. Verder is in de binnenbocht van de Geul een begroeide zandbank te zien.

Die is daar ontstaan, omdat het water in een binnenbocht langzamer stroomt, waardoor zand neerslaat (sedimentatie).

Ga dezelfde route terug over de spoorwegovergang via de Stationstraat, aan de rechterhand ligt hier de ontkuisde Watervalderbeek. Via de ontkuisde beek wordt nu hemelwater afgevoerd dat vroeger in het riool verdween. Ontkoppelen van en opvangen van regenwater helpt wateroverlast in Meerssen voorkomen. In tegenstelling tot de overkuisde delen, kunnen hier wel planten en dieren gedijen. Ondanks dat de beek in een rechte, betonnen bak stroomt, is er toch veel variatie in stroming. Dit komt door de stenen die in de beek liggen, die veroorzaken zogenaamde micromeandering.

Ga zo'n 50 meter voor het einde van de Stationsstraat, ten noorden van park, rechtsaf over het bruggetje door de poort, ga links voor het witte gebouw, steek de Beekstraat over en loop dan rechtdoor de Gasthuisstraat in.

Volg de Gasthuisstraat en ga de 2e weg rechts: Kookstraat.
1e weg Links: Aan de Pletsmolen en volg deze tot bijna aan het einde van de weg. Ga scherp rechts na het witte gebouw in de bocht. Dit doodlopend pad komt uit bij het punt waar de Watervalderbeek onder de grond verdwijnt.

Hier ziet de beek er al wat natuurlijker uit. Er is nog wel wat houten beschoeiing zichtbaar, maar die is toch grotendeels verdwenen. In de beek groeien algen en op stenen bevinden zich onder andere pissebedden. Deze organismen zijn tolerant ten opzicht van organische belasting dus kun je hieraan zien dat de beek op deze plek te voedselrijk is. Een en ander is verklaarbaar door de bovenstrooms gelegen overstort. De afsluiting van het licht door de overkluizing zal de levengemeenschappen verder frustreren.

Keer om en vervolg je weg Aan de Pletsmolen.

Einde (voorrangsweg) rechts: Humcoverstraat. 1e weg rechts: Op de Beukel.

Aan de rechterkant mooi uitzicht op de Watervalderbeek.

Bij de rotonde Links: Vogelzang.

Aan de overkant van de rotonde is een droogdal te zien, met een aantal dwarsschotten die het water vasthouden (in het slootje dat aan de rand van het weiland ligt). Dit is ervoor bedoeld om regenwater zoveel mogelijk vast te houden en vertraagd af te voeren. Dit draagt er aan bij dat er benedenstrooms minder snel wateroverlast optreedt, in dit geval in Meerssen.

Bij Y-splitsing (na ongeveer 200 meter) Links aanhouden, onverharde weg naar beneden, de Beukelweg.

Na ongeveer 150 ligt aan de linkerkant een regenwaterbuffer. Het bassin is aangelegd om tijdelijk het van de hellingen afstromend regenwater op te vangen, modder te laten bezinken en het water geleidelijk weer naar de Watervalderbeek te voeren. De kans op wateroverlast benedenstrooms wordt hiermee verminderd.

Vervolg je weg. Einde weg Links: Visweg

Je passeert de Watervalderbeek die hier al een stuk natuurlijker is. Het is een vrij slingerende beek in een weiland. Het enige wat nog ontbreekt ten opzichte van een natuurlijke beek, is de beekbegeleidende begroeiing. Door het ontbreken van schaduw groeit er meer gras op de oevers, waardoor de oevers niet echt kunnen uitslijten (zoals we dat bijvoorbeeld op veel grotere schaal van de Geul kennen). Sommige substraten uit natuurlijke beken ontbreken zoals hout en blad en daarmee ook een aantal soorten dat hier gewoonlijk in leeft. Pak je een steen op, zie je vast vlokreeften zitten, dat is een goed teken want **vlokreeften** behoren tot de typische bewoners van heuvellandbeekjes.

Einde weg (VW) Rechts: Humcoverstraat. Wees voorzichtig en loop aan de linkerkant van de weg. Mooi vergezicht. Ga de 1e weg rechts.

Waterval betekent in dit geval: een aan alle kanten door het 'vallende' water uitgehold dal. Gelegen rond de weg Waterval. De naam van de berg voor je heet de Wijngaardsberg, al in vroegere tijden werd hier wijnbouw gepleegd. Je passeert nu een zijbeekje van de Watervalderbeekje: de Vliekerwaterlossing.

Hier treft men de karakteristieke beekfauna van schone, natuurlijke beekjes aan. Zo zitten er afgeplatte eendagsvliegen, **kokerjuffers** en enkele zeer zeldzame kevers. Soorten die houden van koud en zuurstofrijk water. Dit schone water is deels afkomstig van de berg ontspringende bronnen die afwateren op genoemde beekjes.

Volg de weg met de bocht mee naar rechts. Aan de rechterkant ligt een pompstation van de WML (Watermaatschappij Limburg) die voor het drinkwater zorg draagt. Blijf de weg volgen, ongeveer 1 km lang. Na enige tijd zie je de Watervalderbeek aan je rechterhand in het beekdal stromen. De beek meandert vrij door het landschap en meer naar de bovenloop toe wordt ook de beekbegeleidende begroeiing natuurlijker. Kleine bronloopjes uit het bos en uit de weilanden stromen in de beek.

Na ongeveer 1 km maakt de weg een bocht naar links. Ga rechts vóór het bord Staatsbosbeheer en volg het met paaltjes gemarkeerde wandelpad 't bos in. Volg dat pad, links aanhoudend, naar de eveneens onverharde Raarslakweg.

Bij de splitsing in het bos kun je even rechts naar de Watervalderbeek lopen, daar zie je als een drassige plek ook een van de **bronnen**. Op dit traject is de beek het meest natuurlijk. Een vrij meanderende beek, met afgekalfde oevers, en aangeslibde zandbankjes. Bovendien is de beek hier compleet beschaduwd. Er ligt meer dood hout en blad in het water en de temperatuur van het water is ook lager. Al deze elementen zorgen ervoor dat hier typische macrofaunasoorten in de beek kunnen voorkomen.

Aan het einde van het wandelpad is het keerpunt van de wandeling. (De oorsprong van de Watervalderbeek ligt verderop in de bossages ten zuiden van de onverharde weg waar je op uit komt en is alleen in winter en voorjaar te zien.)

Ga links over de onverharde Raarslakweg. Aan het einde van de weg Links: Waterval. Je loopt nu over dezelfde weg terug als je gekomen bent.

Aan de rechterkant ligt een groeve met geologisch informatiebord. Na ongeveer 550 m 1e onverharde weg Links.

Je passeert de Watervalderbeek. Hoewel het dieren zijn die feitelijk vooral 's nachts actief zijn, kun je hier op de zandige beekbodem **platwormen** voorbij zien glijden. De zwarte streepjes die je ziet hebben een driehoekige kop, deze soort is een indicator voor een goede waterkwaliteit.

Einde weg Rechts: Visweg. 1e weg Links: Vogelzang. Op het einde van de weg, bij rotonde recht door: Kuileneindestraat.

Op het einde van de Kuileneindestraat, dat is bij kruispunt, recht door Kruisstraat.

Na 50 meter, de eerste weg rechts: Markt.

Aan de linkerhand ligt de Basiliek van Meersen.

Na het plein links de weg vervolgen.

De Kerksteeg naar rechts volgen (fietspad) langs het Proosdij park. Stationsstraat oversteken naar Stationsplein, het vertrekpunt.

